

דפייגור

יום ו', כ"ה בסיון תשפ"ב, 24.6.2022, גיליון מס' 5025

1. בחירת יו"ר תאגיד "מי יגור" ועוד "מי יגור"

מועמד ליו"ר: רני טנא.

מועמדים לוועד: עופר בארי, ניר יובל, ניר קינן, מיכאל דור.

רני טנא: אנחנו כבר עובדים יחד שנתיים כצוות. תודה לחברי הוועד שעובדים בהתנדבות ועושים עבודה רצינית ואחראית. לפני חודש וחצי פנו אלינו להמשיך לעוד שנתיים ולסגור 4 שנים. ההנהלה מאוזנת ומקצועית, כל החברים מנוסים בתחומי המים והכלכלה. תאגיד "מי יגור" דואג לתשתיות המים והביוב של יגור, אחזקה שוטפת ופיתוח, מספקים מים לגד"ש ולמטעים. בנוסף, יש לתאגיד מערכת סולארית על אחד המאגרים. מחזור מכירות 8.5 מיליון ש"ח, היקף השקעות שנתי 700 אלף ש"ח. האתגר הגדול שלנו לשנתיים הבאות הוא להחליף את מגדל המים הישן בברכת מים באיזור הסכר. העניין יובא בפני ועדת תכנון, כמובן. התאגיד - סטטי ומונוטוני ללא דרמות. הדברים, פחות או יותר, חוזרים על עצמם. עמוס שולנר המנכ"ל ונועם שפיגלר הגובר מצטרפים אלינו לכל ישיבות הדריקטוריון. נשמח לצרף נשים לצוות.

גבי קרדוש: יגור צריכה להקפיד על הפרדת רשויות. המקור, אולי היחידי, לבקרה על עבודת הענפים, התאגידים והמוזכרות הוא המשרד הכלכלי. מנהל המשרד הכלכלי לא יכול להיות יו"ר תאגיד, כמו שהגזבר לא יכול להיות יו"ר בתאגיד או בענף. ניהוד העניינים כאן מובנה, הרי מנהל המשרד הכלכלי הוא המפקח על התנהלות בתאגידים ובענפים, תמחור משרות וכו'. הניהוד היה פחות חריף, כאשר רני היה מרכז משק, אבל בתור מנהל המשרד הכלכלי זה לא מתקבל על הדעת. חייבים לשמור על העמדה והיוקרה של המשרד. לאורך השנים ניהלו את המשרד הכלכלי אנשים מאוד בכירים ביגור: עוזי בארי, דבלה ישורון, חנוך בנארי, סונקה. בדיונים ציבוריים ובדיוני ועדות הם קמו ודיברו מבלי שהיה ניהוד עניינים. הבעתי את הדברים בפני רני באופן אישי. בזמנו היה "נוהל ניהוד עניינים ביגור". שם נאמר, "החשש לניהוד עניינים הוא אובייקטיבי, אין צורך שניהוד העניינים יתקיים הלכה למעשה, די בקיומה של אפשרות כזאת. פסילת אדם מלמלא תפקיד עקב החשש לקיום ניהוד עניינים אין בה משום הטלת דופי באותו אדם". כשרני היה מרכז משק, הדברים התנהלו היטב. פעילות בתוך ניהוד עניינים מסוכנת לתאגיד, לחברי התאגיד, לדריקטוריון וליגור. הצוות, שפנה לדריקטוריון להמשיך, היה צריך להציג את הדברים בפני הציבור ואולי אפילו לבקש בדיקה משפטית של הנושא.

הצעה לסדר של גבי קרדוש: לעצור את התהליך, להחזיר את הדיון לצוות שעסק באיתור לבדיקת הצדדים המשפטיים ולהביא מועמד/ת ללא ניהוד עניינים.

אהוד ס"ט: תומך בדברים של גבי קרדוש. נצטרך לעסוק בכל נושא הפרדת הרשויות ביגור. לא מספיק חשבנו על זה. צריכה להיות גם אצלנו הפרדה ברורה. העובדה שמזכיר יושב בוועדת אסיפה מנוגדת להפרדת רשויות, ולכן זה לא תקין.

ספי בארי: נדמה לי שתקנון הקיבוץ מורה שהמזכיר יהיה בוועדת אסיפה. אבל זה, כמובן, לא אומר שזה תקין מבחינת

עקרון הפרדת הרשויות. לא נמצאים כאן נציגי הצוות שקידם את הבאת המועמדות, ולכן אמשיך בדיון ונצביע על ההצעה לסדר. לגבי הפרדת רשויות, הרשות המבקרת מבחינתנו היא "משרד ברית פיקוח" ולא המשרד הכלכלי.

רני טנא: הנושא אכן עלה לפני כמה שנים, כשהייתי מועמד ליו"ר באלגן, וירד כשלא נבחרתי. גורם הבקרה של התאגיד, הגשת דוחות והתנהלות שוטפת הוא משרד ברית פיקוח. בתור יו"ר "מי יגור" - אין תוכנית עסקית ודו"ח שלא מגיעים לגזבר, נועם שפיגלר, ולרו"ח יוסי בקר, מנהל הנהלת חשבונות. דבר לא נעשה במחשכים. אני מבין שלא מדובר בעניין אישי אלא עקרוני. אין כמעט מקום ביגור שאפשר להימנע בו מניהוד עניינים ברמה זו או אחרת, זה ממהותו של הקיבוץ. אני לא רואה סיבה לפסול את עצמי. ביקשתי מאודי קינן ונוקי נויפלד לחשוב שוב על המועמדות הזאת. משקיבלתי את ברכת הדרך הצגתי את מועמדותי. אם הציבור יפסול את המינוי, אקבל את ההחלטה ואמשיך לתרום ככל יכולתי במקומות אחרים.

ספי בארי: אם כבר הוזכר עוזי בארי, הוא היה בניהוד עניינים הגדול ביותר, כיוון שבזמן שהיה מנהל המשרד הכלכלי היה גם חבר הנהלה בכיר ב"לגין".

דבלה ישורון: לדעתי, אין ניהוד עניינים, בכל הגופים הגדולים במשק מחפשים אנשים שבאים מתוך התחום ומבינים את הנושא. עם זאת, כדאי להעביר את ההצעה לאישור ועדת ביקורת, כדי שתבדוק משפטית ותקבע אם לאשר או לא.

ספי בארי: ההצבעה תהיה עוד שבוע וחצי, השאלה תובא בכל מקרה לפני היועצים המשפטיים.

הצעה לסדר של דבלה ישורון: להעביר את הנושא לוועדת ביקורת ולחכות לאישור משפטי. לאחר מכן להחזיר לאסיפה ולקלפי.

הוחלט: לעצור את ההצעות להחזיר את הנושא לוועדת ביקורת לבחינה מחודשת.

2. התקדמות בנושא השיור

בחירת עופר אדר כפרויקטור, אישור המתווה המוצע על ידי עופר.

עופר אדר: אני בן וחבר גתון. אני עוסק בשיוכי דירות למעלה מעשרים שנה. גתון היה הקיבוץ השלישי שעשה את זה בתחילת 2007. עבדתי במטה לשיוך דירות בתק"צ. הייתי מנהל המטה עד שנסגר. המשכתי לעבוד כפרויקטור במספר מקומות: שער העמקים, דפנה, אלונים, כפר בלום. שני הפרויקטים האחרונים שלי, שהכינו אותי למורכבויות של יגור: כפר גלעדי, קיבוץ מאוד מורכב, ואפיקים שהיא חצי מיגור היום, אבל בהחלט קיבוץ גדול עם מגרשים מרובי דיירים ומשפחות. עשרים שנה הם היו תקועים, ותוך שנתיים חילצנו אותם. הם בשלב השומות ועוד מעט יחתמו. למרות שעשו את חלופת האגודה, השוני בינם לבין ליגור לא מהותי. אני יודע היום מה קורה בקיבוץ אחרי השיור.

במהלך חברתי: לתת לכל אחד רכוש פרטי. השאלות המרכזיות הן חברתיות, לדבר עם החברים, להגיע לשיוך ולחשוב מה יקרה אחריו. אנחנו מכירים קיבוצים שלקח להם 15-20 שנה. היום זה לא המצב, כי אנחנו מבינים הרבה יותר איך לנהל את זה. לא יקח שנתיים, אבל גם לא עשר שנים. אנחנו יודעים מה צריך לעשות ומתי. עדיין יש דברים שתלויים בגורמי חוץ, שאין לנו שליטה עליהם. היום אנחנו יודעים לבצע דברים במקביל - 4 צוותים, כל צוות עובד עצמאית, ומביא את העולה בהם לצוות השיוך המרכזי שמנווט ומוביל. זה גם תלוי בקיבוץ. ככל שיתקבלו יותר הסכמות, נתקדם יותר מהר.

מהות העניין היא שאנו לוקחים את הרכוש המשותף של כלל חברי יגור, קרי הדירות, ומפרקים אותו, ככה שלכל משפחה תהיה דירה. כל חבר מקבל בסוף רכוש פרטי בערך גבוה מאוד. מדובר בתהליך מאוד מורכב, אבל בסוף כל אחד זוכה בנכס. החברים המבוגרים מקבלים נכס להורשה והצעירים יכולים לבנות ולהרחיב את הבית. קיבוץ יקום שעבדתי בו דומה מבחינת ערך הקרקע ליגור, אפיקים דומה ליגור מבחינת קיומם של בנייני דירות גדולים. לשיוך אספקטים רבים: תכנוני, משפטי, כלכלי ועוד ועוד. בסוף מדובר

עיקרי המצגת

נתונים עיקריים

משפחות זכאיות שיוך כ-615, מתוכן 420 "ותיקות" (חברות מלפני 27.3.2007), 195 "חדשות" משפחות הגרות בדירות קבע כ-365 משפחות שאינן גרות בדירות קבע (חלקן רואות בדירתם דיור קבע) - 190 משפחות שלא מסומנות להן דירה - 55 (כולל מי שנפטרו אחרי 23.7.2007) 5 משפחות בדירות מיוחדות. 700 יחידות דיור בהתאם לתמ"א 35 זכויות בנייה למגורים - 17,000 מ"ר כ-145 דירות במצב תחזוקה בעייתי

מסקנות

מצד אחד, פוטנציאל ההתפתחות של יגור על פי התקרה של 700 יחידות דיור בתמ"א 35 הוא לא גדול, מצד שני, יש לנו זכויות בנייה גבוהות, דבר שמקל מאוד על הפרצלציה ויכול לקצר את התהליך בכמה שנים. ליגור עוזף התחייבויות על נכסים, יותר חברים זכאים מדירות. זאת אומרת, שמראש יש הרבה דילמות. מצד שני, ליגור יש מספיק זכויות בנייה לצורך השיוך ויותר מזה. נושא הדיור מאוד רגיש ביגור ומחייב רגישות גדולה.

דרך העבודה

המסע לשיוך הדירות ארוך מאוד, מורכב וקשה, ברמה האישית והקיבוצית. בקצה הדרך מצפה לכל משפחה רכוש, שערכו גבוה. מורכבות התהליך מחייבת אותנו "לפרק" אותו לפרקי משנה, כדי למקד את המאמץ באופן אפקטיבי.

פרק ראשון

סימון דירה ו/או מגרש מתוכנן לכל משפחה, דירה אותה תשיין בהמשך התהליך. אי אפשר לעשות שיוך דירות במינהל, אם אין מגרשים מסומנים למשפחות.

החלטות מקדימות לפרק ראשון

החלטה הקובעת מהו היום הקובע: מה ההבדל בין היום הקובע של רמ"י (23.7.2007) ליום הקובע של הקיבוץ (1.5.2014) ומה הזכאות לכל משפחה הנובעת מכך.

החלטות על תקופת הביניים

מהיום ועד השלמת תהליך השיוך בנושאים כגון קיום מגרשים, חברים בחופשה מיוחדת, גרושים, עוזבים, סיעודיים שנכנסים לדירות מיוחדות, נפטרים, איחודי דירות ועוד. מה קורה עם הקליטה ועוד. הגדרת גודל מגרש לשיוך וזכויות הבנייה לשיוך לצורך הנחיית המתכננים לתב"ע: ההגדרה תכלול גם התייחסות לנושאים, כגון קווי בניין, חצר, מחסן, חנייה ועוד. הדיון יכלול החלטות לגבי ניצול ושימוש בחלק מדירות המעבר.

מסלולים מקבילים בפרק הראשון

תכנון (פרצלציה ופרוייקטים) ונאותו זמן - קבלת החלטות

א. תכנון פרצלציה

שלב ראשון - בחירת הצוותים המקצועיים וחלוקה לשני מסלולי עבודה משיקים:

מסלול סימון דירות מעבר לדירות קבע, כולל קביעת שכונות מתאימות לשיוך, בחינה של כל מגרש בהתאם להחלטה על מה היא דירה לשיוך, חלוקה של המבנה/מגרש לדירות.

מסלול תב"ע מקומית הכוללת פרצלציה, כולל הכנת תוכנית ראשונית, עיבוד התוכנית עם צוות התכנון המקומי, הצגה לציבור, דיון פרטני עם כל משפחה על הדירה שלה, אישור התוכנית באסיפה.

ב. תכנון פרויקטים נוספים (לא לפי סדר עדיפות)
קידום תוכנית האב ולאחר מכן תכ"ע.
יצירת פתרונות זמניים לדיר.

קידום תכנון ולאחר מכן בנייה ואיכלוס של השכונות החדשות. בהחלט ייתכן שהמדינה תדרוש מיגור לצופף את הבניות החדשות.
ג. קבלת החלטות

מנגנון יישוב מחלוקות על מגורים, ותק, שמאות וגבולות המגרשים.
סדר סימון הדירות לחברים הגרים בדירות מעבר וליורשים, הכולל את הנושאים הבאים:
מנגנון הוותק, מועד תחילת צבירת הוותק וסיומו והתאמתו למצב הקיים.
קביעת סדר הבחירה והתנאים לקבלת דירה לשיוך, למי שאין דירת קבע.
סדר העדיפות בבחירת הדירות ע"י היורשים.
מנגנון פדיון זכויות השיוך (יורשים).
שיבוץ דירות בריאות ובעלי צרכים מיוחדים.
שיבוץ דירות לגרושות וגרושים.
מנגנון אישור הפרצלציה ברמת הדירה/מגרש משותף והקיבוץ.
יישום של ההחלטה על מנגנון פדיון יורשים.
ארגון הקליטה מחדש.

מה כבר בוצע

ההחלטה על שיוך דירות וההחלטה על שיוך קנייני.
פרק שני: מנגנוני האיזון
פרק שלישי: הסדרים כספיים
פרק רביעי: הסדר שיוך חתימה מול המנהל

מסלולים משניים לארבעת הפרקים למעלה

מסלול העברת האחריות על הדירות לחברים בהיבט של אחזקת הדירות, כשהן עוברות להיות רכוש פרטי.
מסלול בניית מסד נתונים - יאפשר לנו יצירת תמונת מצב מדויקת של רשימות הזכאים לשיוך, הוותק שלהם, לאיזו קבוצה הם שייכים ביחס להחלטות רמ"י, דירות המגורים שלהם ומצבן הפיזי. ביחד עם זאת נבחר את תמונת המצב הפיזי והתכנוני של כל דירה וכל שכונה.

שיטת העבודה

צוות שיוך הדירות: צוות מרכזי וגדול, העוסק בכל התחומים, מנוהל משולחן אחד ורואה את התמונה הגדולה. עם זאת, בכוחו לטפל במכלול הפרטים לאפשר את קידום התהליך כולו. הוא גם הצוות שניהל, יתכלל את כל הנושאים ויביא את ההחלטות לאסיפה. את הצוות הזה יש לחזק באופן משמעותי.
לצידו ארבעה שולחנות מקצועיים:
שולחן התכנון הפיזי - תפקידו להוביל את כל הפרויקטים התכנוניים.
השולחן המשפטי - תפקידו להכין לדיון את כל הצעות ההחלטה ולהוביל את כל המהלך בראיה המשפטית.
שולחן הפרטת הדיר ושיבוץ הדירות - תפקידו לנהל את שיבוץ דירות המעבר, מהלך פדיון היורשים והעברת האחריות על דירות החברים.
שולחן המיסוי - תפקידו לטפל בכל היבטי המיסוי העולים בתהליך.
פרוייקטור השיוך - האחראי לניהול כל הפרויקט כולל צוותי המשנה.

לדעת הכול בעל פה. כשהתחלתי לעבוד בתחום, אמר לי מישהו: "יש לכם שתי חלופות, לריב עד אין סוף ושאיף אחד לא יקבל את המתנה, או להתפשר ולוותר, אבל לצאת עם משהו ביד". בקצב עליית מחירי הקרקע, ככל שתצליחו פחות לריב ויותר לוותר תרוויחו כולכם.

הלל לוינתן: פעם אמרת לגבי השיוך "אני לא בטוח שהייתי עושה את שוב", ומה אתה אומר היום?

עופר אדר: את ההחלטה על השיוך אתם קיבלתם ברוב מסיבי וגדול. התפקיד שלי הוא לבצע אותה.

אביהו קול: אין ליגור מספיק שטחי בנייה יחסית לצרכים שלה.

עופר אדר: מהלך שיוך הדירות ביגור סבוך ומורכב, תמונת המצב אינה בהירה מספיק. על כן תוכנית זו מעלה בעיקר את הבעיות והנקודות המרכזיות לטיפול.

תוכנית עבודה מפורטת לפי המסלולים השונים תוצג לצוות השיוך בהמשך.

על מנת שנוכל להוביל את שיוך הדירות בקצב סביר, יש צורך בהתגייסות של כל המערכת לקידום התהליך.

בהמשך, יהיה צורך לחבר גם את החברים. התגייסות זו היא תנאי להתקדמות התהליך.

באופן אישי, עם כל הניסיון והידע שצברתי, אני מודה שביחס ליגור אני רק מתחיל ללמוד את החומר, ייקח לי כמה חודשים

מהותי של חברי יגור. הזנחת העניין הזה - מעשה שלא יעשה. אם נתמהמה לא ירחק היום שנשלם את המחיר.

גבי קרדוש: התהליך מורכב מאוד, המשמעויות לכל בית אב עצומות. המשפחות נבדלות מאוד ברמת היכולת שלהן להבין ולקבל החלטות. שאלתי את מרכזת הבניין החדשה מקיבוץ מזרע, שסיפרה לי שאצלם עצרו את הקליטה לכמה שנים, ואח"כ נקלטו רק אלו שיכלו לבנות בשכונה החדשה. עלות הבנייה שם 2.5 מיליון ש"ח. קוראים לזה "גינטריפיקציה" או "התמיינות". מדינת ישראל מציעה היום כמה עשרות אלפי דירות, ב"דירור למשתכח". נרשמו למעלה ממאה אלף זוגות. ביגור, לשכונת הבלוקונים דלגו על התור עד המקום ה-80 בגלל עלות הדירה. בשכונת הבריכה יהיו 46 דירות. לא כולם יוכלו להרשות לעצמם. יגור חייבת תוך כדי תהליך השיוך להפוך את הציפוף וההזולה למטרה, כדי שמשפחות יוכלו לרכוש דירות של 1-1.5 מיליון ש"ח.

אודי קינן: מספר הנוכחים באסיפה קצת מאכזב. אני מקווה שלאסיפות הבאות יגיעו יותר. אני עובד עם עופר כבר מספר שבועות. הבקאות שלו בקיבוץ ובשיוכים מתאימה לנו. תהיה לו הרגישות והסבלנות, אבל הוא גם ידע להציב לנו גבולות. למרות האתגרים והמורכבויות, אני מאמין שנצליח להגיע למנגנון נכון שישרת את כולנו. נצטרך להצביע על השלבים העיקריים: אישור המתווה, הפרויקטור, הסדר הביניים וההסדר הסופי. יהיו הרבה הסתייגויות בנושאים רבים. אלה יעלו לצוות השיוך שידון בהם, ובסוף נדון על הסכם אחד, מקשה אחת, אחרת לא נוכל להצליח ולסיים.

מהרגע שהחלטנו על שיוך, צריך לבנות בנייה רוויה ולצופף את המגרשים והבנייה עליהם. שני התהליכים האלה יוזילו את הדירות לחברים. בנוסף, אי אפשר להתחיל את הדיונים לפני שנתנו לציבור מידע על הפרצליה: כמה זה עולה ומי משלם? אני לא נכנס לפירוט שבין חבר בדירה בקומה השלישית לחברים עם צמוד-קרקע. מדובר בנתונים כלכליים חשובים שצריך להעלות אותם. לא ברור מי משלם, הציבור? החבר? ביגור התקבלה החלטה שיגור עושה תשתיות לבתים החדשים. מחר החלטה הזאת יכולה להשתנות, וזה קשור להשוואת תנאי דירור בין סוגי דירות ביגור כך גם הממ"דים. מדובר בסוגיות חשובות וכלכליות, ועוד יהיו הוצאות. צריך לדעת כמה בסוף ישלם הקיבוץ, וכמה ישלם החבר.

עופר אדר: נצטרך לצופף ולבנות אחרת. אף אחד לא יודע כמה זה יעלה. נניח שנסיים ב-2027, מי יודע מה יהיה מחיר הקרקע, וכמה המנהל יחייב אותנו על בניית התשתיות. רק כשתהיה פרצליה, אפשר יהיה לדבר על גודל מגרשים וגודל הדירות. זה תלוי גם בהחלטות של יגור. למשל, האם יגור תמשיך לשלם את התשתיות. סימון הדירות יציף חלק גדול מהשאלות, ונוכל לקבל החלטות לגבי בניית שכונות נוספות. אנחנו, באמת, עוד לא יודעים הרבה, אפילו את מספר החברים הזכאים לשיוך לוקח לנו זמן לבדוק, והכול תלוי בהכל.

אבשלום שוחר: יגור חייבת לקבל החלטה שאין דירות ביגור בלי ממ"דים. חייבים ליישר קו עם פיקוד העורף. המיגון הוא אינטרס

אישור עופר אדר כפרויקטור השיוך ביגור

בעד - 251 (83.39% מהמצביעים)
נגד - 50 (16.61% מהמצביעים)

אישור מתווה העבודה לשיוך כפי שהוצג באסיפה

בעד - 242 (82.88% מהמצביעים)
נגד - 50 (17.12% מהמצביעים)

ביום שישי י"א בסיון תשפ"ב 10.6.2022
הבאנו לקבורה את חברנו
ישראל סלע ז"ל
בית יגור אבל עם המשפחה

ביום רביעי ט"ז בסיון תשפ"ב 15.6.2022
הבאנו לקבורה את בנו
רון גבריאל ז"ל
שנפל בעת מילוי תפקידו
בית יגור אבל עם המשפחה

עופר אדר פרויקטור השיוך

חברות וחברי יגור,

ראשית, אני רוצה להודות לכם על בחירתי כפרויקטור לשיוך הדירות. זאת זכות לקבל את אמון החברים לתפקיד זה, ואני אשתדל לעשות את המיטב לטובת חברי יגור.

בתקופה הראשונה לעבודתי אתמקד במספר דברים:

- תהליך התכנון הוא ציר קריטי לקידום מכלול נושאים הקשורים לשיוך דירות, ועל כן יש חשיבות גבוהה להתחיל לקדמו. כרגע, אנחנו פועלים לבחירת מודד/ת ומתכננת/ת, שיובילו את תהליך הפרצלציה ותכנון כל אזור הקהילה. תפקיד המודד הוא להכין את התשתית לעבודת התכנון.

- מכרזי הדירות והקליטה הם נושאים כבדים העומדים על סדר יומנו כבר מהרגע הראשון. הנושא רגיש ומורכב מאוד ויעשה תוך שיתוף ועדת דירות, ועדת תכנון וצוות השיוך. לצורך לימוד מעמיק של הנושא קיימנו ביום חמישי האחרון סדנה עם ועדת דירות וועדת תכנון, על מנת להבין לעומק את תמונת המצב. בסיכום הדיון, החלטנו להמשיך את הדיון בימים הקרובים.

אני מאחל לכולנו שנצליח לצלוח את כל הקשיים בדרך על מנת לממש את שיוך הדירות ביגור.

עופר אדר

שכונת הבריכה

לקראת כתיבת הרשימה הזו נסעתי מספר פעמים לאזור לשמוע אם יש רעש מהחורשה ומהאולטרסאונד. נעמדתי עם כלבתי אסיה, האזנתי. חברים, גהינום. מי שיעבור לשם יעשה את טעות חייו. יחייה במרכז בילוים. כל השנים הקפדנו להפריד בין אזורי המגורים לאזור הבילוים. ולמרות זאת, כולנו זוכרים את הרעש מהחורשה ומהאולטרסאונד בשכונת הכביש ובשכונת המצוקים. מה לא ניסו למנוע. בסוף מצאו את הפיתרון. היום הרעש מהחורשה לא מגיע לשכונת הכביש. והנה כאילו הכול נשכח.

הקמת שכונת מגורים בבריכה זו טעות, בכייה לדורות. אני לא הייתי עובר לגור שם. זה ממש לבנות בלוע הארי.

יורם ברנע

השקת מערכת "מקומי" ביגור

ועד ההנהלה החליט לאמץ פיתרון מרכזי להנגשת המידע ושיפור השירות באופן הפועל בהצלחה בקיבוצים אחרים. נקדים ונספר, שבזמן הקרוב, לאחר שחברי יגור יצטרפו ויתקינו את האפליקציה, נקיים מפגש הסברים, הדגמה ועזרה לכלל הציבור. המערכת נועדה לאפשר תקשורת מסודרת ורציפה, מידע לפי נושאים, פתיחת קריאות שירות לבעלי מקצוע ועוד. המערכת לא באה להחליף את אתר הקהילה ואפשרויות הדיון הקיימות. באמצעות האפליקציה נפיץ הודעות בקהילה, ונייצר ערוץ מרכזי להעברת הודעות, במקום בוואטסאפ. "מקומי" מאפשרת לנו להתעדכן בכל מה שקורה בקיבוץ לפי תחומי עניין רלוונטיים, להיעזר באלפון מעודכן, לחייג מתוך האפליקציה וכן יכולות עתידיות רבות שיתכן ויתווספו, בהתאם לרצון יגור. האפליקציה זמינה לסמארטפונים מכל הסוגים.

תהליך ההתקנה פשוט וקצר:

נכנסים לחנות האפליקציות, מורידים את "מקומי", פותחים ומתחברים. בכניסה הראשונה החבר יתבקש לרשום קוד זיהוי שישלח אליו בהתחברות. לאחר ההתקנה וההתחברות הראשונה, כמו בוואטסאפ, ניתן לראות את תכני האפליקציה גם במסך המחשב בנוחות.

לצפייה במחשב בלבד פשוט נכנסים ל: web.mekome.net/home/messages מומלץ לשמור קישור במסך הבית או לשונית בדפדפן (כאמור הסברים מרוכזים ממש בקרוב).

איך המערכת עובדת?

לכל קבוצה (בריאות, ביטחון, תשתיות, ועד הנהלה וכו') יש מנהל קבוצה, לעיתים יותר מאחד. אלו הן קבוצות סגורות. מנהלי הקבוצה הם שמעלים את התכנים. בשונה מקבוצות סגורות, ישנן גם קבוצות פתוחות, בהן כל חבר יכול להעלות הודעות. הכוונה לקבוצות "מכירה מסירה" או "לוח מודעות" (כשמן), אלו מיועדות למודעות החברים ולא לטורי דעה או קידום אגידות). כמובן, שעם הזמן יוקמו קבוצות נוספות או ישתנו קבוצות לפי הצרכים היגוריים. בזמן הקרוב יערך מפגש הסבר וסיוע בכל הנוגע למערכת ההודעות ותפורסם חוברת שימוש. זה אולי המקום לבקש את הסבלנות וההבנה הנחוצים בתחילת הדרך עם מערכת חדשה, ולזכור שמטרתנו - שיפור השירות והמידע ושמירה על שפה נקייה ורוח טובה. כל חבר/ה או מועמד/ת - מוזמנים לבדוק, אם הם מופיעים באלפון המערכת (כפתור בסרגל העליון) - אם שמכם איננו מופיע באלפון - אנא ידעו את יוני שימשי 054-5618484, שיוסיף אתכם ידנית.

צוות צחי

כהכנה לימי הקיץ בדקנו לחצי צינור המים בקו שמוביל מהסכר עד הבאר. הכול עובד טוב ותקיין.

עית להכיר: נב ונוי אדלר

נוי בלחסן-אדלר, בת 30. נשואה לנב כשלוש שנים ואמא לדן המתוק בן 8 חודשים.
מקום עבודה נוכחי: לפני כחודש סיימתי את חופשת הלידה והתחלתי לעבוד בחברת סטארט-אפ בתחום הפוד-טק כטכנולוגית מחקר ופיתוח.
מקום מגורים: רמות נפתלי שבגליל העליון.
משפחה: בת למיכל וירון בלחסן, אחות בכורה לליאור ואיתמר. אבי הוא מנכ"ל מועצת הפירות ואימי מחנכת בבייס "פסגות" שבקיבוץ יראון.
שירות צבאי: בצבא שירתי בחיל האוויר כפקמ"צית בטייסת קרב ברמת דוד ולאחר קורס קצינים שירתי כקמב"צית של בסיס רמון.
אחרי הצבא: טסתי לטיול בהודו, שם פגשתי את נב, חזרנו יחד לארץ וגרנו מספר שנים בתל אביב, שם עבדתי כקונדיטורית במספר מסעדות.
השכלה: לפני שנה סיימתי תואר ראשון בביוכימיה ומדעי המזון באוניברסיטה העברית.

הבחירה ביגור: בחרנו לחזור לקיבוץ, מכיוון שאנו מאמינים שזהו המקום הטוב ביותר לגדל בו את ילדינו, מבתי הילדים דרך חיי הקהילה והטבע של הקיבוץ ועד למעטפת הרחבה של המשפחה.

נב אדלר, בן 30. נשוי לנוי ואבא לדן.
מקום עבודה נוכחי: עובד בחברת דוראל אנרגיה כמנהל פרויקטים.
משפחה: בן לטורן ויעקב ואח לאן נירית, נתנאל, סבטה, נבל, נתיב, נאות, קטיה, יובל ועדן.
שנת שירות: בפנימית "עלומים" בכפר סבא.
שירות צבאי: שירתי כלוחם ביחידת עורב נחל.
אחרי הצבא: כשסיימתי את שירותי הצבאי גרתי שנה בנורבגיה, שם עבדתי בתור חשמלאי. לאחר מכן טסתי לטיול הגדול בהודו ושם פגשתי את אשתי. גרנו יחד 5 שנים בתל אביב.
השכלה: בעל תואר ראשון בהנדסת חשמל.

יגור בקיצור

מילה יגורית - מסייכת, מילה שאף אחד מחוץ ליגור לא מכיר.
מסורת יגורית - חג שבועות.
פינה אהובה - גבעות הדשא בשכונת הכביש. בתור ילדים זה היה מקום המפגש שלנו, כל ערב ב-17:00 היית יכול להגיע ל"גבעה" בידיעה שאפגוש שם את כל החברים.

לצוות המרפאה

שהמשיך לשרת את הציבור ופתח את המרפאה ביום חמישי האחרון למרות שביתת הרופאים בארץ.

דינה אבני

אנני טובי

לאורני ורוני זעירא
אשאל זעירא
ואכל בני המשפחה
אהלצת הבת הנכדה חורש

אנני טובי

אלאיהו כהן
אמיל ורון שמיר
ואכל בני המשפחה
אהלצת הנין הנכד
בן אלני וזביר

אנני טובי

אמאיה פוקס
אמיקה ואכל בני המשפחה
אנישאי
אביה ותמר

איל שריג

לפרוצדורה הפואית מאמצע יוני ויעדר מהעבודה כחודשיים-שלושה.
בעקבות כך, כל טיפולי האורתודנטיה החדשים יצאו לרופא חיפוני.
בכל הקשור להחזר כספי, בבקשה לתאם עם יהודית מחלב לפני תחילת הטיפול, כדי להבין מה גובה ההחזר שיגור מחזירה ומה המשמעות של זה.
בכל שאלה ניתן לפנות ליהודית מחלב.

תרבות מבוגרים (מסר נתן טלמור)

כ-40 איש יצאו ליומיים מעניינים וגדושים בירושלים עם לינה, ונהנו מטיול במזג אוויר מצוין ומאווירה ירושלמית. ביקרנו באתרי חאן שער הגיא, בית ילין וסיפורו המיוחד, מנהרות הכותל, אתר ההנצחה המרכזי בהר הרצל המרשים ביופיו, גן הוורדים, אנדרטת התאומים.
כמו כן חווינו מפגש עם הילה בנארי, המציגה תערוכה מיוחדת בבית טיכו, העוסקת במשה רייפר ז"ל.
שילבנו סיור לילה בכיכר ספרא המעוטרת ביצירות אמנות. למרות המצב, העיר הייתה עמוסה בבני נוער.

בחודש שעבר נערכה התרמת דם. לצערנו, שברנו שיא שלילי של עצמנו. מכל יגור הגדולה מספר התורמים היה 62 איש. עצוב. בכל מקרה, תודה להגר אכטל שטרחה והכינה וארחה חברה למי שהגיע.

מרפאה: מאחד ביולי 2022 מרכז מיון קהילתי לין מרחיב את שירותיו וישמש כמוקד לרפואה דחופה בשעות הערב: רפואה כללית למבוגרים / טראומה/אורטופדיה / שירותי רנטגן / בדיקות מעבדה / שירות בית מרקחת / שעות פתיחה:

ימים א-ה: 19:00-23:00 / ימי שישי ושבתי: 12:00-23:00

במרפאה יהיו שינויי כוח אדם, לצערנו הרב. טלי ביקשה לעזוב ולחזור לבי"ח אלישע, משם הגיעה אלינו. ייקח זמן עד שנמצא אחות מחליפה. בעקבות כך, יתכן וייקח יותר זמן לקבל שירות אצל האחיות בחלק מהפעמים.
אם מישהו מכיר ויודע על אח או אחות שרוצים לעבוד בקהילה, מוזמנים להפנות קורות חיים למיה.

מרפאת שיניים: ד"ר יוסי רגב - רופא השיניים, יוצא

מרכז אריזת תוצרת חקלאית עמית גרודמן

לפי גודל. כדי להתאים את עצמנו לדרישות השוק, נרכשה מכונת מיון, שממיינת את הבצל לפי גודל, כשהקטנים נמכרים לשוק הערבי, הבינוניים לשווקים ולסופרמרקטים והגדולים למסעדות ולתעשייה. פלח נוסף מהבצל נמכר לחברת "שטראוס".

עידו זמיר מוסיף שהצלחת המיזם היא בהתאם למחירי השוק. כרגע, לתירס מחיר גבוה, אז המצב טוב. לבצל מחיר מעט נמוך.
"השוק דורש מוצר ברמה גבוהה יותר וחייבים להתקדם עם דרישות השוק".

שנה ראשונה להפעלת מרכז אריזת תוצרת חקלאית ליד הרפת. לאחר פיילוט מוצלח של גידול תירס מתוק בעונה שעברה ראינו שיש ביקוש גבוה בשווקים לסחורה איכותית. לאור התוצאות החיוביות קיבלנו החלטה, ביוזמת נוקי, להקים בית אריזה, לשדרג ולמתג את תוצרת יגור.

השנה שילשנו את היקף הגידול ל-130 דונם של זן תירס צהוב ועוד כ-14 דונם של זן לבן (אנשים עדיין לא רגילים לצבע הלבן, למרות שהמוצר מתוק יותר).

חלק מהתירס נמכר ישירות לשוק, חלק נוסף נמכר לסוחרים באיזור, והיתרה נארזת בחדר האריזה שבחממות החסות עבור רשת "שופרסל".

התירס נזרע במדרג של 14 דונם למזרע ובמרווחים של שבועיים בין מזרע למזרע וע"כ נכ באפשרותנו לקטוף ולשווק סחורה טרייה לאורך תקופה ארוכה.

הקטיף נעשה ידנית ע"י תאילנדים, כדי לא לפצוע את הפרי ולשמור על איכותו. המיון והאריזה מתבצעים גם הם ידנית.

השנה הוספנו קרטונים ממותגים של יגור, שכבר הפכו למותג מבוקש מאוד בשווקים.

בצל - השווקים לא מקבלים בצל שלא מיון

מרכז הצעירים במועצה האזורית זבולון

שיחה עם ענת טנא-מלכין - מנהלת "ציפורה" מרכז צעירים רוחלה סגל

הקבוצה השנייה כוללת בתוכה סטודנטים, משפחות צעירות, אנשים בתחילת דרכם המקצועית, החברתית והאישית. המנעד הרחב של הגילים בקבוצה זו מחייב התייחסות שונה לקבוצות, שהמכנה המשותף ביניהם הוא מקצועי, לבין קבוצה אחרת, שהמשותף ביניהם זה העשרה אישית וכד'. גם כאן אנחנו מציעים מגוון רחב של סדנאות וקורסים, המתאימים לבעיות שנוגעות לכולם ביחד ולכל קבוצה בנפרד.

מהו המכנה המשותף של קבוצות הצעירים?

לדוגמה: אימהות צעירות, משפחות צעירות, רווקים/ות וכיוב'. מטבע הדברים, המכנה המשותף בקבוצה כזו מתבסס על שטחי התעניינות משותפים כמו עבודה, עסקים, לימודים, תחביבים, ספורט וכי'. גם כאן אנחנו מנסים לתת מענה הולם. בשנים האלה, השינויים הם רבים ודינאמיים. אפשרויות נפתחות ונסגרות, זה מחייב את הצעירים וגם אותנו להיות עם היד על הדופק, לראות את השינויים וליצור תנאים טובים לקליטת הדור הצעיר. אומרים שהעולם שייך לצעירים ואין ספק שזה נכון, אבל למידה מניסיונם של אחרים יכולה לחסוך טעויות של מתחילים וגם להיות מקור השראה. המפגשים של אנשים קרובים בגיל ובשטחי התעניינות יכולים ליצור שיתופי פעולה והפרייה הדדית וגם אפשרות להיפתח לרעיונות חדשים. רבות מהפעילויות שלנו מתקיימות בשיתופי פעולה עם מחלקות נוספות במועצה, כמו מחלקת התרבות והמחלקה לשירותים חברתיים וכל מי שיש לו חיבור עם הגילאים הללו.

עד עכשיו זה היה האינטרס של כל ישוב בנפרד, מה האינטרס של המועצה כאן?

כשאנחנו אומרים תחושת שייכות, אנחנו רוצים לראות את האיזור כמקום המחבר את האנשים בו. במועצה שלנו יש יהודים, ערבים, בדואים, דתיים וחילוניים. אנחנו שואפים לאפשר לכל אחד מהיישובים לשמור על אורחות החיים הייחודיים שלו ולהתפתח כיישוב וכקהילה וגם למצוא את המאחד. יש בינינו דברים המשותפים לכל התושבים: הורות, שאיפה להעניק רמת חינוך גבוהה לילדים, לימודים והשכלה, מנהיגות בתוך הקהילה וכד'.

"חשוב לנו שהצעירים יהיו חלק מקהילת זבולון", אומרת ענת טנא-מלכין, מנהלת המרכז לצעירים במועצה ומוסיפה: "זוהי יוזמה חדשה של המועצה ומטרתה להגיע לקהל יעד בגיל 15-45, במגוון תחומים כגון: להקל על הצעירים המסיימים את הצבא את ההשתלבות בחיים האזרחיים, ליצור אצלם תחושת שייכות למקום, ומבחינתי זה האתגר".

כיצד מתכוונים לממש אתגר כזה?

הקהל של "ציפורה" מחולק לשתי קבוצות עיקריות: חיילים משוחררים בשנות העשרים בעיקר (ההגדרה של חייל משוחרר מבחינת ההטבות שהמדינה מעניקה היא חמש שנים מיום השחרור והטבות נוספות למשרתי מילואים כעשר שנים מיום השחרור), ומהצד השני, כל מי שנמצא בשלב הבא בחיים, כולל משפחות צעירות עד גיל 45. לצד הדמיון בין שתי הקבוצות יש ביניהם הבדלים הנובעים הן מהגיל והן מהמצב המשפחתי, התעסוקתי וכד'. זה מחייב אותנו למפות את הצרכים של כל קבוצה.

חיילים משוחררים באים לתקופה קצרה מאוד. במובנים רבים הם נמצאים על פרשת דרכים. לצד אופורייית השחרור יש את הלחצים וההתלבטויות האופייניים לגיל הזה. רוצים לטייל, לצבור חוויות, לחגוג את הנעורים ולבחון את המקום ואת התנאים למימוש הפוטנציאל שלהם תוך תהייה והתנסות. מאידך, מעדיפים לדחות החלטות, להתלבט. זה היופי בתקופה הזאת וזה גם הקושי. מטרתנו - לאפשר להם נחיתה רכה יותר בחיים האזרחיים. אנחנו עושים זאת על ידי פתיחת קורסים וסדנאות עם מגוון רחב של הצעות ורעיונות בשיתוף פעולה עם מרחב צמיחה במועצה, שאמון על הכשרות וקידום עסקים במועצה.

לדוגמה?

קורס להתנהלות כלכלית נכונה לחיילים משוחררים, הענקת ייעוץ אישי לחיילים משוחררים, הניתן ע"י רכות חיילים משוחררים, העובדת בשיתוף עם האגף והקרן לחיילים משוחררים. הייעוץ כולל מידע על זכויות, מלגות, עבודה מועדפת, לימודים וכל זה ללא עלות.

איך אתם קושרים בין המלגות ויצירת מעורבות אצל הסטודנטים?

לדוגמה: סטודנטית מקבלים מילגה בגובה 10000 ש"ח ותמורת זאת עליהם לתרום כ-140 שעות של מעורבות חברתית: חונכות אישית, עזרה באמצעים טכנולוגיים לקשר עם אנשים בודדים, ערייכים ובעלי צרכים מיוחדים, סטודנטים/סטודנטיות המקדישים זמן לטובת קהילות בחינוך הבלתי פורמלי, בשישי-חברתי, דהיינו, הפעלות לילדים בימי שישי, אחרים תורמים למאמץ באיכות הסביבה, פיתוח שביל זבולון, שבילי יגור ועוד.

מנהיגות! למה הכוונה?

כשאומרים מנהיגות לא מתכוונים ללמד כיצד להיות פוליטיקאי או עסקן ציבור, אלא לאנשים הצומחים בקהילה, תורמים ומובילים שינויים והתחדשות ביישובים בפרט ובמועצה שלנו בכלל. לדוגמה: ב"מידעון" המועצה מדווחים על שיתופי הפעולה בין המועצה למפעל הפיס תחת הכותרת: "ציפורה מגלה מנהיגות": וכך נכתב "...במסגרת העצמה ומנהיגות של תוכנית מלגאי פיס זבולון, בה עוברים הסטודנטים הכשרה ומקדישים 120 שעות למעורבות חברתית במחלקות השונות במועצה. לאחרונה, נפגשו הצעירים עם מנהלי האגפים ועם ראש המועצה וסגנו. הצעירים העלו סוגיות בוערות כמו דו"ר, שוויון הזדמנויות, חינוך, חיבורים בין תושבים יהודים וערבים, תרבות ועוד... התקיים דיון והמלגאים יצאו עם תובנות והבנות לגבי פרויקטים שעתידיים להתגבש בקרוב בהובלתם..." ועוד נכתב "לאחרונה, פתחנו תוכנית 24 מלגאים לפיתוח העתודה, ניהולית ועיסקית שלנו, עם משתתף אחד מיגור. הם פועלים במחלקות שונות במועצה וצריך לשתפם בהנהלות המקומיות".

מבחינתי, הכול התחיל בתחקיר שלפני הראיון עם ראש המועצה. קראתי על "ציפורה" השם שיש בו ניחוח של פעם, עורר בי חיוך וסקרנות. ענת עובדת במועצה די הרבה שנים, וכששוחחנו היא אמרה: "זה לא למען הכסף, זה פשוט מעניין אותי. מחמם את ליבי לראות את הסטודנטים הרוצים לקדם עשייה בתחומי הרשות". יגורניקים צעירים! הנכם מוזמנים לעשות לייק ל"ציפורה" בפייסבוק ובאינסטגרם ולהצטרף לפעילות, כי הפעילות הזו תיתן לכם כנפיים!!!

ענת עובדת במועצה כבר חמש עשרה שנה. לאחרונה, קיבלה תפקיד חדש, מנהלת "ציפורה", ועליו אנחנו משוחחות. "באתי ממחלקת הנוער. אני מכירה רבים מבני הנוער שהפכו לחיילים והיום הם כבר הורים, ובשבילי המעבר ל"ציפורה" היה מאוד טבעי", היא אומרת. כשהיא אומרת מעבר טבעי, היא מדברת, כנראה, לא רק על עצמה כמנהלת מרכז לצעירי המועצה ותושבת המועצה, אלא גם כאמא.

למה נתתם את השם "ציפורה"?

(צוחקת) כי אנחנו ממוקמים ב"בניין ציפורי". עשינו תחרות שמות ואהבנו את השם, שיש לו גם זיקה לנחל שעובר בשטח המועצה וגם קטע של מקום עם אווירה של וינטאז'.

בעלוני המידע של המועצה, "המידעון", התפרסמו מודעות והזמנות לפעילות של המרכז: "ציפורה טועמת יין", "ציפורה מטיילת בירושלים", "ציפורה חוגגת בחנוכה", בטיולים של משפחות צעירות, "יש הזדמנות עבורכם להיכנס לעולם ההייטק בתחום החם והמרתק - בינה מלאכותית...", "ציפורה עם מעברים בעמק, מזמינים אתכם לסדנה להכוונת קריירה בשיתוף עם המועצה האזורית זבולון". זהו לקט קטן, המשקף מגוון של הצעות, הן להתפתחות אישית ומקצועית והן למפגשים חברתיים והכרות בין אנשים.

בשיחה בינינו מורגשת רוח של עשייה והתלהבות. אני מקשיבה ומודה שאני מופתעת (לטובה) מהיקף ההצעות לצעירים. אין ספק שהיכולות של המועצה גדולות יותר, הן כספית והן בקשרים, בהשוואה לכל קיבוץ, כפר או עיר, בנפרד. ההחלטה להגדיל את המעורבות של המועצה יש בה הרבה יתרונות. היא לא באה במקום ישובי המוצא. היא יותר חלק משלים להבטחת המשכיות ואיכות חיים לא רק ביישוב עצמו גם בכלל האוכלוסיה המרכיבה את ישובי המועצה.

מי הסטודנטים הזכאים לקבל מילגה?

לראשונה, מוענקות מלגות לסטודנטים שלנו מקרן שהוקמה בשיתוף פעולה של המועצה, מפעל הפיס ועמותת פר"ח. הענקת המלגות משמשת מנוף לפעילות ומעורבות של המילגאים בחברה ובמיגזרים השונים. המלגות הגדולות מוענקות לסטודנטים התורמים לחברה, יוזמים ומשפרים את איכות החיים של התושבים בהם הם מטפלים. שילובם בעבודת קהילה מאפשר להם להכיר מקרוב את האנשים וללמוד ליעל ולרענן את המערכת. גובה המילגה של המועצה תלוי בגורמים נוספים, כמו עמידה בתנאים שונים שמכתיב מפעל הפיס ונכונות להיות חלק מקבוצת מנהיגות שתעבור במקביל למעורבות החברתית, גם תהליך מונחה של העצמה ומנהיגות וביצוע פרויקט מועצתי משותף.

**שיחה קצרה עם יגור אברך לרגל הענקת דרגת אלוף משנה (מיל)
בדירת יונתן אברך בייגור (3.6.2022)**

קצת על עצמך: יגור: בן 56 נשוי לשרון, אב לסייון (24.5) קצינה בצה"ל, אורן (21) משוחררת טרייה, שהלכה אחריי לחיל השריון להיות מדריכה בשיזפון. גר ברמת השרון. אני בעלים של חברה בתחום חקלאות הייטק, גידול דגי ים במתקנים ביבשה - "פיור בלו פיש". מגיע ליגור שלוש פעמים בשבוע לבקר את אבא.

מה התחנות בקריירה הצבאית שלך? גדלתי בחטיבה 188 עד תפקיד סמג"ד, סה"כ עשר שנים בסדיר ובקבע, ומאז 27 שנים במילואים במפקדת קצין שריון ראשי. כרגע אחראי בתחום ביקורת כשרות וכוננות. סה"כ 37 שנים בצבא. בשנתיים האחרונות עשיתי 50 ימי מילואים כל שנה. יש לי 3 ביקורות בשנה, כל ביקורת שבועיים, (בכל זרועות הצבא).

למה אתה ממשיך לעשות מילואים? זה נותן לי את התחושה שאני תורם. בצבא עוד מרגישים שכולם יחד ולכולם מטרה משותפת. בועה של אהבת העם והארץ.

איך התגלגל האירוע עם אבא? סביב יום העצמאות אושרה לי

הודעת צה"ל

סא"ל יהונתן אברך (מיל") הפך ל"עיניים של המלחמה", אחרי שתמונתו כקצין צנחנים, שלא עצם עין שבוע שלם במלחמת יום הכיפורים, פורסמה בכל העולם. כיום, יהונתן בן ה-82 נלחם במחלה קשה. בני משפחתו ביקשו שיזכה להעניק לבנו, יגר אברך, את דרגת האל"ם (כמיל") - ולתת לו רגע קטן של אושר וגאווה.

הערב, יחד עם הרמטכ"ל, רב-אלוף אביב כוכבי, העניק יהונתן לבנו יגר, קצין שריון מסור שמשרת כבר 27 שנים כקצין במיל", את הדרגה. "אני ללא מילים, זו מחווה אצילית ואנושית", אמר יגר. "רק בישראל יכול להתרחש מעמד מרגש כזה, לזה אני קורא רעות. אם תשאלו אותי מהי ציונות עבורי? הדבר הראשון שעולה בראשי זה אבא שלי שגידל אותנו על אהבת הארץ והמולדת ולחם במלחמות ישראל".

מדברי הרמטכ"ל: "זו חובתנו לאנשים שהשקיעו למען המדינה שלנו. חשוב לי להודות לך, על השירות שלך לציבור ולמדינה - על מדים וכלי מדים, האנשים הם שעושים את הצבא שלנו לאחד הצבאות המובילים בעולם, אנשים כמו סבא, שנכח איתנו כאן. אשרינו שאלו אנשינו".

דרגת אלוף משנה. שר הביטחון והרמטכ"ל התעכבו באישור. החברים שלי בצבא ידעו שהמצב של אבא לא טוב והחליטו לזרז את זה. אני לא ידעתי מכלום. סגן הרמטכ"ל אייל זמיר, חבר קרוב שלי שעשה איתי את כל המסלול בשריון, הביא את העניין בפני הרמטכ"ל.

לי זה נודע שבוע לפני האירוע. אייל התקשר אלי ושאל, אם יש לי התנגדות, אמרתי שלא. יום אחרי זה כבר אושרה הדרגה אצל שר הביטחון והרמטכ"ל.

בינתיים המצב של אבא הדרדר והתלבטתי יחד עם אריאל אם בכלל יש טעם. לאחר ההידרדרות חלה פתאום תפנית והמצב שלו מאוד השתפר. החלטנו ללכת על זה. הייתי אצלו עם שתי הבנות, סיפרתי לו, הוא מאוד התרגש. היו הרבה דמעות. היה לנו חשוב שזה יקרה מהר, אז הקדמנו את זה בעוד יומיים. היינו צריכים להגביל את מספר האנשים, כולל אנשים מיגור, בגלל שיקולי אבטחה. סליחה.

תגובת הבנות: סיוון עדיין בצבא ואורן משוחררת טרייה, שתיהן קודם כל כנכדות, אבל גם כחלק מצה"ל התרגשו מאוד.

הקריירה הצבאית של אבא: עד השליחות הוא היה בצנחנים, בחטיבה של יאיר עוגן. יגור אימצה את החטיבה. את מלחמת יום הכיפורים אני זוכר כמו אתמול, הייתי ילד, אבל הכרתי את כל הנופלים מהשבילים במשק. אבא לא היה בבית 7 חדשים. גם אחרי השליחות, כקצין מילואים הצבא היה נוכח בחיינו. כשארילאל ואני היינו קצינים, אני ב-188 ואריאל בחטיבה 7, הוא הגיע לעשות מילואים באוגדה שלנו.

איך אתה מסכם: שיא האצילות והרעות שאפשר לצפות מהצבא והרמטכ"ל, שיודעים להעריך את מה שאתה עושה ונותן. מבחינת אבא, הפרידה הכי יפה שאפשר לעשות, כמו שאומרים בשיריון "מסיימים בהגבהה".

לפרסום בפייסבוק היו קרוב ל-1000 תגובות. כמה מהן:

מירב אברך הרשקוביץ: אבא שלי באמת האיש והאגדה. אח שלי שנתן לאבא את הכבוד הזה. הכול כל מרגש, אתה גם אגדה.

סיון אברך: אין מילים לתאר את המחווה המרגשת הזו. כמה גאווה לשרת בצבא, שהמפקדים בו כאלו אנושיים. תודה לכל הנותנים יד לדבר - נתתם לסבא ולנו נחת ואושר אמיתי.

יובל טלמור: אין מילים. כבוד ענק וזכות גדולה ליגר. אשריך שזכית גם להגיע לאן שהגעת וגם לתת כזה כבוד לאבא, שכל מה שאמרת עליו נכון, מוכר ועוצמתי. תודה לך על מי שאתה ועל מה שאתה. ותודה גדולה גם לרמטכ"ל שעשה מחווה כל כך אנושי וכל כך עוצמתי. זוהי תמונת העוצמה של צבא העם.

מרסין סיגל (לשעבר אולפניסט וחבר יגור):

What an amazing and beautiful thing to do! I salute all of the Avrech family for all their bravery and acts of kindness! I salute and send my utmost best wishes to Yonatan and my 'brother' Igar and a !massive mazeltov as well!! You are all heroes

במכונת כתיבה (אז עוד לא העזו לחלום על מחשב) ועוד.

נושא נוסף שעמד על הפרק: קליטת תלמידים שלא מהקיבוצים השותפים, האם הכנסתם תחייב שינוי האופי של בית הספר? התחלנו עם בודדים מכפר חסידים וטבעון, וראו למה הגיע "כרמל זבולון" של ימינו.

בית ספר השקיע גם בקליטה של חברות נוער.

יוזמה נוספת היתה לימודי נהיגה על טרקטור - מתוך הנחה שמערכת חינוך קיבוצי אמורה לענות גם על הצורך הזה. בדיוני ההנהלה הרחבה של בית הספר התקבלה ההחלטה לתת שיעורי נהיגה רק לבנים ולא לבנות, כי הן לא תזדקקנה. אנשי בית הספר הודיעו שלא יוכלו להסכים להפרדה זאת. יוזמה זאת התקיימה במשך מספר שנים.

גם בלימודים נוספים שנראה שתתאים להם המתכונת המגדרית, כמו כלכלת בית ותפירה לבנות ועיבוד שבבי וריתוך לבנים. גם כאן ניסה בית הספר לטשטש את ההבחנה הזאת. לא נראתה הצלחה גדולה.

לימודי קיבוץ והערכים הגלומים בו היו חלק מתוכנית הלימודים.

השנים הראשונות היו גם התמודדות עם הכניסה של בית הספר למערך בחינות הבגרות, שחייבו סדר מדויק יותר, ובעיקר שאלות חינוכיות, האם להתייחס לכל התלמידים, לאלה שמועמדים לבחינת בגרות ולא להאלה שלא, אותו הדבר, או קצת אחרת.

במהלך 50 השנים ניהלו ולימדו בבית הספר, וקידמו אותו, מנהלים ומורים רבים, נערות רבות ונערים רבים התבגרו בין כתליו ורכשו השכלה וערכים.

לא נשאר אלא לאחל ל"כרמל זבולון" לשמור על רמת לימודים גבוהה, התאמה לכל התלמידים, תוך התחשבות בשוני ביניהם, והצלחה גם ביוכל הבא.

הלל לויתן (הכתוב כאן, על בסיס זיכרון אישי)

נוסף ליובל הכפול, המאה לקיבוץ יגור, ראוי לנו לציין גם יובל מלא לבית ספר "כרמל זבולון". מנסה לזכור ולהזכיר.

בשנות השישים של המאה הקודמת התחילו להרגיש ביגור את חילופי הדורות, שהביטוי לכך היה צמצום במספר הילדים, מה שהביא לקשיים בקיום בית הספר של קיבוץ יגור. התקיימו דיונים והוחלט, יחד עם שני הקיבוצים באיזור שהיו בתנועת הקיבוץ המאוחד, אלונים ואפק, שגם בהם הורגשה תופעה דומה של מיעוט ילדים, על הקמת בית ספר משותף לחטיבה העליונה, על בסיס התשתית של בית ספר יגור, ואכן, בשנת 1970 הוקם בית ספר "כרמל" שריכז את הילדים מכיתות י"ב.

מספר שנים אחר כך, כשההבדל בין התנועות הקיבוציות היטשטש, הוחלט בקיבוצים השותפים - יגור, אלונים ואפק, על הקמת שותפות חדשה, להוסיף את הקיבוצים במועצה האזורית זבולון, קרי, גוש זבולון - רמת יוחנן, כפר המכבי ואושה. בית החינוך "כרמל זבולון" היה שותפות של חטיבת הביניים והחטיבה העליונה בקיבוצים השותפים. הובילו את היוזמה הזאת, בעיקר, גד שטראוס מכפר המכבי, שניהל את בית החינוך גוש זבולון, ורבקה פרליס מיגור, שניהלה את בית ספר "כרמל". הם גם הראשוניים שניהלו את בית הספר, שניהם זכרונם לברכה, וכמובן, יחד איתם חברים נוספים. על מנת שלא להיכנס להשקעות בנייה גדולות מידי, הוחלט להפריד בין החטיבות, חטיבת הביניים על התשתית של בית ספר גוש זבולון, החטיבה העליונה על בסיס בית ספר יגור. בין ההחלטות שהתקבלו אז היתה גם החלטה שלא משקיעים בבנייה.

ואכן, ב-1.9.1972 נפתחה שנת הלימודים הראשונה, במתכונת זאת, עדיין בבעלות הקיבוצים. מספר שנים אחר כך, הקיבוצים אפק ואלונים יצאו מבית הספר ועברו לבתי הספר במועצות האזוריות שלהם, וקיבוץ שער העמקים הצטרף גם הוא ל"כרמל זבולון". במשך השנים, המועצה האזורית זבולון, כמו גם המועצות האזוריות האחרות, לקחה על עצמה את בית ספר "כרמל זבולון", כולל תקציבים.

השנים הראשונות היו שנים של יצירה חדשה, שהצריכה הרבה החלטות, גם ניהוליות וגם פדגוגיות, למשל אחד הנושאים שהעסיקו את החטיבה העליונה של בית הספר: האם להתבסס רק על המבנה הפיזי הקיים או לבנות בנייה חדשה. בחטיבה העליונה הוחלט על הקמת ספרייה חדשה שמתאימה יותר לסגנון לימודי, מה שעורר ויכוח בין גופי בית הספר ואנשי הכספים של הקיבוצים, וחייב התמודדות להשגת תמיכה של משרד החינוך ופעילות של גיוס כספים לפרויקט. גם מהלך התכנון תבע הקדשת מחשבה, הרבה והתלבטויות וקבלת החלטות של בית הספר עם המתכנן. הספרייה והמעבדות תפקדו עד מעבר כל בית ספר "כרמל זבולון" כולל חטיבת הביניים, מחוץ לקיבוץ יגור (המבנה, הושכר ומשרת עד היום את ברית פיקוח ומשרדים חיצוניים נוספים).

מבחינה פדגוגית, הושם דגש על אפשרות בחירה - מתוך הנחה שבמהלך החיים עומדים הרבה פעמים בפני הצורך לבחור, וצריך ללמוד לבחור. תוכנית הלימודים הוציעה לתלמידים מערכת מרובת נושאים, כמו האזנה למוסיקה, הקלדה עיוורת

צילום: רו חודק

קונים בשוק!

שיחה עם אורי זמיר על שוק איכרים ביגור

מה למדנו מהם? למדנו שיש לא מעט התאמות, שיש לבצע בהקשר של תמהיל הדוכנים וכן פתרונות תשתית ולוגיסטיקה. אנו לומדים את הנושא משוק לשוק ומשתדלים להשתפר, על מנת שנוכל לסיים את העונה עם מקסימום ידע קדימה. כאמור, העונה הזו סומנה כעונת הרצה בלבד, ולכן יש בה גם מקום ללא מעט ניסוי וטעייה.

מהן תגובות הקהל? התגובות מעורבות. יש מי שעף על הפורמט המגוון ויש מי שאומר שהשוק דל. אנו, כאמור, מנסים למצוא את האזיון האופטימאלי בין מגוון והיצף. אנו מניחים שנהיה חכמים הרבה יותר בהמשך.

מה האופק של הפרויקט, מבחינה עסקית, לאן הוא יכול להתפתח? כרגע השוק פועל בימי שישי בלבד. יש מחשבות להרחיב אותו בפורמטים דומים גם לחמישי בערב ואולי בהמשך גם לשבת. לכל אחד מהימים האלה יש אופי מעט שונה וזה מצריך היערכות. אנו מתלבטים עדיין, אם לרוץ קדימה כבר העונה או לחכות עם ההתרחבות לימים נוספים בשנה הבאה.

איך מפרסמים את זה? הפרסום כרגע נשען בעיקר על הרשתות החברתיות ונגיעות של רדיו צפון. אנו בוחנים כל העת מה עוד כדאי לנסות כגון משפיעניות רשת וכיוונים נוספים שעל השולחן.

למי מגיעה תודה? תודה גדולה למוטי ברשי"ח על ההרתמות לנסות יחד את הפורמט החדש, לישי בירמן וועדת ספורט על התמיכה והנכונות לאפשר לשוק להתקיים, לעטר מחלב על העבודה המדהימה בשיווק וכן לכל הצוות המסור (מפחד שאשמיט מישהו לא אתחיל לציין את כולו), שמקים ומפרק את השוק מידי שישי.

צילום: יוליה איריס

איך זה עלה בכלל? הרעיון של שוק האיכרים רץ בהנהלת יגור כבר כמה שנים. המודל ממנו הוא שואב השראה הוא המודל של שוקי האיכרים באירופה, אך אנו רחוקים מאוד מלהגשים אותו ביום אחד, הן מבחינה תקציבית והן מבחינות רבות אחרות, שמחייבות בנייה מדורגת של הרעיון. הקונספט עצמו נבחן במספר פורמטים ובסוף הוחלט ללכת על הפורמט הזה, שהוא הצנוע ביותר, הפשוט והמהיר ביותר להקמה. הרצינאל הוא לבצע בהתחלה בחינה של הקונספט, תוך סיכון והשקעות מינימאליות ואז להחליט קדימה כיצד לפתח את הרעיון.

למה נבחר מגרש הכדורסל? מגרש הכדורסל נבחר עקב התאמתו למספר גורמים כגון חניה צמודה, תשתיות מים, חשמל, גידור וביוב ראשוניות ומתוך התאמה שוב לרצינאל של פתיחה מהירה ומינימום השקעות.

כמה אירועים כבר התקיימו? עד כה התקיימו כבר ארבע שווקים. הראשון שבהם ב-20 במאי.

לאה מיטלברג - לזכרה

אמא שלנו נולדה בבית חולים בתל אביב בשנת 1928, בת בכורה להורים חלוצים.

בשנותיה הראשונות גדלה בפתח תקווה, ולאחר שנים ספורות עברה עם הוריה ושני אחיה, יוסקה ויונה זכרם לברכה, לחולות השוממים, בהם הקימו הוריה את כפר מעש. שם נולדה אחותה הצעירה, ברכה, תיבדל לחיים ארוכים.

לאחר סיום לימודיה בבית ספר החקלאי "נחלת יהודה", יצאה עם חבריה להכשרה המגוייסת של הפלמ"ח לקיבוץ דפנה, ומשם יצאו להקים את קיבוץ משגב-עם. אמא נשלחה ללמוד את תפקיד המחסנאית בקיבוץ יגור, בו פגשה לראשונה את בעלה ראובן ז"ל, שהיה פליט ושריד לשואה.

לאחר נישואיהם בבית הוריה בכפר מעש, נולדו זיוה ושי. בשנת 1957 עברה המשפחה לקיבוץ יגור, בו הכירו ושם נולדה דפנה.

אמא שלנו היטיבה לקרוא לנו סיפורים וסקרנותה ללימודים הדביקה את כולנו. היא עבדה באיזולטור של הילדים ובבתי ילדים, ואחרי העבודה השתתפה בכל חוג שהתקיים ביגור, וכשהתאפשר החלה ללמוד באורנים עם עוד חברות מיגור, מה שהתפתח יותר מאוחר לנסיעות ללימודים במרכז "דורות".

הפעילות התרבותית המגוונת ביגור גרמה לה הנאה מרובה, והיא נהנתה מאוד מחיי התרבות התוססים, מההצגות, מהמופעים ומהסרטים ביד למגינים.

ההתעמלות היתה חלק מחייה, מאז ילדותה, כשהיתה גומעת ברגליים מספר קילומטרים יום יום בדרך לבית הספר ובחזרה. ביגור, הרגליים נשאו אותה במהירות ובזריזות מהבריכה לחדר, לעבודה ושוב ליד למגינים.

הסקרנות של אמא הובילה אותה לטייל בכל פינה בארץ.

אחותי הבכורה לאה

לאה היתה גדולה ממני בעשר שנים. היא עזבה את בית ההורים כשהייתי ילדה קטנה. לא גדלנו ביחד בבית, אבל זכורים לי הביקורים שלה מבית הספר החקלאי, מההכשרה בדפנה וממשגב גם שם היתה חברה.

לאה זכורה לי תמיד עם ספר ביד, מלאת ידע, לומדת וקוראת.

גם בערוב ימיה, כשצל העיב על זכרונה, היא היתה מדברת עם יונתן על תוכן הספרים שזכרה, על הסטוריה ותנייך. וכמובן אהבה לספר על עברה הרחוק, על חבריה ובני כיתה מהמושב.

סיפור אחד היא התמידה לספר לי, כשהייתי מגיעה אליה, איך היא וחברה שכנה שטפו את הרצפה בבית עם החיתולים שאמא הכינה עבורי.

זה עצוב

עכשיו זה נגמר.

לצאת לטיולים מאורגנים בכל מקום שהתאפשר לה בחו"ל, ואכן היא סיירה ביבשות שונות ובמדינות רוב.

האהבה שאמא הקרינה עלינו, הילדים, החתנים והכלה ועל הנכדים והנכדות והנינים והנינות היתה אינסופית, והיה לה חשוב שנהיה מאושרים בכל מה שנבחר לעשות. היא תמיד התעניינה מה לומדים? איפה מטיילים? והציונים לא מעניינים.

בשנים האחרונות היא נחלשה וכאב לה מאוד שהגוף בגד בה והיא נזקקה לעזרה קבועה.

לפנות בוקר כבה פתיל חייה, ואנחנו כבר מתגעגעים. הותירה אחריה: שלושה ילדים, שמונה נכדים ותשעה נינים.

תהא נשמתה צרורה בצרור החיים

ברכה בן-צבי

אמא

שיר מרגש המבטא את הקשר לאמא.
בחרה **דפנה (מיטלברג) חסן**.

שומרת הפרחים

לא הכל הבלים, בתי
כמו שנתן וכתב,
בין העפר שבאת
ותלכי,
היי הגנה ומשמר
לפרח אחד
לפחות
פזרי את ניחוחו על העולם
ושמרי,
שינשום זקוף
ויתהלך מחיין ועטוף בך

חלי ראובן

ליום השלושים של לאה מיטלברג

אמא שלנו ועידית רקמו ביניהם מערכת של יחסי
הערכה הדדיים. פער הגילים לא היה קיים עבורן אלא
רק חיוכים ומילים טובות.
אנו מלאי הערכה לעידית ז"ל.

זיוה, שי ודפנה

זה אף פעם לא נגמר...

וְתִמֵּד אִיזָה רָגַע מִשְׁאִיר
קִטְעֵי מַבֵּט, אוֹ צֵל, אוֹ שִׁיר
מִיַּן כְּנֶף יְתִמּוֹת בְּקֶצֶה הָעֶרֶב
עֵתִים חֲלֵפָה, עֵתִים נִשְׁאָרָת
אוֹתָהּ בְּדִידוֹת שְׁקוּפָה, דָּקָה
אוֹתָהּ שְׁתִּיקָה
בְּאִיזָה רוֹךְ מְתוֹק אוֹ מֵר
כִּי זֶה אֵף פֶּעַם לֹא נִגְמָר...

עידית

סבתוש שלי, סבתא לאה היקרה והאהובה שלי

אני מנסה לעצור את הדמעות ולהבין שאת במקום טוב, להבין שהספיק לך עד עכשיו ושאת יכולה להיות גאה ומאושרת בכל מה שיצרת ובראת ב-94 שנים.

כבר מספר שבועות שאני מדמיינת לעצמי מה אומר אם יודיעו לי שאת אינך, והנה הרגע הזה הגיע - וכל כך הרבה מחשבות מתרוצצות אצלי.

אני רוצה לזכור אותך צוחקת, שמחה, מאושרת, לא מניחה את הספרים לרגע, מתעניינת בכולם, עצמאית ומלאת ביטחון.

אני רוצה להודות לך על השנים הנפלאות, שזכיתי לחוות במחיצתך ובמחיצת סבא, בתור ילדה עירונית שמגיעה בחופשים לקיבוץ: השקט שהשרית, הרוגע, הידיעה שהכול יהיה בסדר.
היתה לי ילדות נפלאה בזכותכם ותמיד אוקיר על כך תודה.

אני רוצה לזכור אותך רוקדת בחתונה שלי, מחבקת את ילדיי כשרק נולדו, מבקרת אותי בקיבוץ רביבים.

אני רוצה גם לבקש סליחה, שעצמאותך נלקחה ממך ושנאלצת לשנות את סגנון חייך בשנים האחרונות. אמנם, זה היה לטובה, אך היה קשה מנשוא לראות ולשמוע אותך בטלפון כל כך מבולבלת ואובדת עצות. למרות זאת, שמחתי שאת במקום מוגן, שיש לך פעילויות ושאת לא בודדה.

סבתא לאה שלי, ניצחת את מחלת הקורונה והיינו גאים בך כל כך!

זכרוןך בגד בך, אך תמיד שמחת לשיר אתנו שירים ופזמונים שנצרכו אצלך עמוק עמוק!

נוחי לך בשלום, סבתוש יקרה שלי, למרגלות ההר הירוק שכה אהבת.

נוחי לך, חבקי בשמנו את הוריך, אחייך ואת סבא ראובן ז"ל, ודעי שאנו כל כך אוהבים, מוקירים תודה ושלנצח נזכור את מה שהיית בשבילנו.

אוהבת תמיד,

תרמוס שלך מקיבוץ רביבים ("אשר בנגב")

תמר אורני - דוד

תופסת את הראש ולא מאמינה שהגיע הרגע הזה ללוות אותך בפעם האחרונה. בכל פעם שחשבתי על הרגע הזה, וניסיתי לחשוב איך אגיב או מה אומר, ברחתי מהר למחשבות אחרות, טובות יותר. זה לא סוד שבשנים האחרונות, בסתר ליבנו רצינו שהרגע הזה יגיע, מאהבה גדולה וכבוד גדול אליך, אל הנשמה והגוף שלך.

בשנים האחרונות הביקורים היו לא פשוטים, ובדרכי חזרה באוטו, לא הצלחתי שלא לחשוב עליך ועל מה שאת עוברת.

אם נעזוב את התקופה הארוכה הזו, ונחזור לרגעים המאושרים והטובים שלנו יחד, הבכי משתנה לבכי אמיתי של געגוע.

בתמונות את מחייכת אליי, אוחות בי בחיבוק ענק, בעודי תינוקת שרק נולדה. החיוך הזה והחיבוק הזה, ליוו אותי לאורך החיים.

אף אחד לא באמת הצליח להבין איזה כיף זה להיות ילדה עירונית שיש לה סבתא בקיבוץ.

אין שבת שלא היינו, אין חג, אין חופש שלא מיצינו עד תום בקיבוץ יגור.

כל איזור בקיבוץ מחזיק בזכרונות הילדות שלנו, ובזיכרון הזה את נמצאת שם בכל תמונה.

אני עוצמת את העיניים ורואה אותך לבושה באחת מהכותנות הארוכות והמחמיאות שאהבת ללבוש, תמיד פרחוניות ובצבעים שמחים (את לא סבתא שלבשה שחור).

מסתובבת לך עם סל ירוק מפלסטיק, בעל ידידות של ברזל, ויוצאת לסידורי הבוקר: זורקים כביסה, ממלאים את הסל בכל טוב מחדר האוכל או מהמרכולית, מכינים גלידה קפואה מדלעת וקישואים לאחר הצהריים, לוקחים פירות והולכים לבריכה.

בזמן שהנכדים הבוגרים גדלו, אני המשכתי לבוא, המשכתי לישון אצל סבתא, עזרתי לסבתא בבית הילדים, חוויה שאולי בגללה אני כל כך מחוברת לילדים ועובדת בזה.

ראיתי סרטים, הלכתי לבריכה וכמובן למשק חי, והתפעלתי מהיכולת של סבתא להיות מרותקת מספרים, ולקרוא אותם במהירות מטורפת.

אחר כך הגיע השלב שסבתא טיילה בעולם. אספה חוויות, ואפילו נתנה לי טיפים, כשהתקשרתי אליה בטיול הגדול שלי.

ואז נכנסנו לשלב הזה, שבו הבנתי כמה סבתא יקרה לי באמת, הבנתי שחשוב לי להגיד לה הכול, לא היתה פעם אחת שדיברתי איתה בלי להזכיר כמה אני אוהבת אותה ומעריכה אותה על כל מה שעשתה למעננו.

במפגש האחרון עם סבתא, שרנו יחד, דיברנו, צילמתי אותה עם הילדים שלי. היא כל הזמן אמרה לי, שהיא לא מאמינה שאני גדולה כל כך ויש לי ילדים.

אמרתי לה שלנצח אני אשאר הנכדה הקטנה שלה, וכמו תמיד אמרתי לה שהיא הסבתא הכי טובה בעולם.

היא בכתה, היא תמיד התרגשה כשהייתי אומרת לה תודה על הסבתא שהיא.

נפרדנו בחיבוק ונשיקה ומאז לא ראיתי אותה עוד.

אני מתפללת שבשערי שמיים מחכים לה בחיוך גדול סבא אלתר, סבתא חיה, סבא ראובן והאחים היקרים שלה יונה ויוסקיה.

אני מתפללת שהיא קמה עכשיו מהכסא, ורצה אליהם, שהזיכרון שב אליה ושהיא עפה הכי גבוה שאפשר בחיוך ענק מעל כולנו.

אנחנו נייבש את הדמעות, נמשיך בחיוך את החיים, ונשאיר לך מקום ענק בלב.

יהי זכרך ברוך סבתא לאה האהובה

אוהבת, **ורד נכדתך**

סבתא לאה

סבתא לאה,
סבתא שלי,
סבתא'לה,
סבתוש.

בעוד כמה חודשים אני אהיה בת 47, וזה בדיוק הגיל שבו הפכת להיות סבתא בזכותי, סבתא שלי! תמיד אמרת שאת מרגישה צעירה, שהגיל שרשום בתעודה בכלל לא קשור לאיך את מרגישה. וגם אני תמיד הרגשתי צעירה, כי אם יש לי סבתא, אז אני עוד ילדה לא? בחרת לא להיות סבתא רגילה... אז לא נוכל לספר על נפלאות המטבח שלך או יכולות ביתיות אחרות. אבל לנו לא היה אכפת או חסר, להפך - את היית סבתא שלנו, סופר סבתא! שאוהבת להיות איתנו, לשחק איתנו, להמחזי הצגות, לשיר שירים, לקרוא סיפורים, לטייל בעיקר בקיבוץ, לשחות איתנו בבריכה ועוד... אבל בעיקר בעיקר לאהוב אותנו, בלי שום תנאי או בקשה או ביקורת! היינו הכי טובים שיש בשבילך. התפעלת והתפלאת מכל מעשה שלי ושל אחיותיי ושל בני דודיי. שמחת לדבר איתנו בכל שעה, על כל נושא. אירחת אותנו ימים ושבועות ארוכים בקיבוץ שהיה לפעמים הבית השני שלנו. לאחר מות סבא, בחרת להמשיך בחיים מלאים ועשירים - לימודים, טיולים וחברים, ספרים, הצגות וסרטים. אני אזכור אותך ככה: מלאת חיים, אוהבת ומאושרת. השנים האחרונות היו קשות. התעצבתי לראות את דעיכתך, ניסיתי לבקר כמה שאפשר. קיוויתי שאכן את זוכה לטיפול הוגן ויחס מכבד, התפללתי לכך שיהיה לך טוב. הלוואי ויכולתי להקל על מכאוביך בשנים אלו. תהיי גאה בך! במשפחה הגדולה שהקמת: ילדות וילדים, נכדות ונכדים, נינות ונינים וכמובן כל הכלות והחתנים. שושלת מפוארת של בנות בכורות - מכת בכורות קראת לנו. כולנו פה נפרדים ממך בעצב, אבל עם תחושת הקלה שאת זוכה עכשיו לנוח באמת. תמשיכי ללוות אותנו מלמעלה עם סבא ראובן עם ההורים שלך עם האח והאחות. תשמרי עלינו תמיד! להתראות סבתא שלי!

נכדתך הבכורה, **מרי אורני-רזון**

לזכרה של דודה לאה היקרה

לאה יקרה, אחות של אבא שלי, יוסקה פס בר-חיים. דודה נפלאה! היית שם עבורי תמיד. לקראת הגעת עת החופשות שלי היית "סוגרת" עם אמא ואבא את מועד הגעתי. ואני, הקיבוצניקית, שעזבנו את הקיבוץ לעיר, רק חיכיתי וייחלתי לבוא אליכם בשביל להרגיש ולחוות את המוכר איתך ועם ראובן ועם זיוה, שי ודפנה, אם כי הייתי עם דפנה רוב הזמן. מין ילדות שכזאת. לאה, דאגת לי ולאפרת אחותי לכל פרט כשהיינו אצלך: פירות, בריכה, חדר האוכל, טיולים בהר, נסיעות לחיפה לכיפיים ולהסתובב בהדר ועוד. היית אחות נפלאה לאבא שלי וליונה זכרם לברכה ולברכה הקטנה תב"א. היית גיסה נדירה לאמא שלי, שאהבתך האחת את השנייה כל כך בקשר נדיר. היה בינך לאבא קשר מיוחד. דאגתם זה לזה מאוד. שיתפתם, נסעתם לטיולים משותפים בארץ עם ראובן ואמא שלי. היתה בך אהבה ומשפחתיות מיוחדת, שלא רואים היום הרבה. אמא נהדרת לזיוה, לשי ולדפנה היקרים. הצחוקים שלך, הסיפורים מן העבר, מכפר מעש, בו גדלת והתבגרת ושלא יצא מליבך, ונמשכת אליו כל השנים. אשת ספר. סימן ההיכר שלך היו הספרים. סיפרת לי והמלצת לי מה לקרוא, ולדבריך קשר טוב עם הספרנית סידר לך את "החדשים" להנאתך. סעדת את סבא וסבתא הוריך באהבה ודאגה לאורך השנים. לפני שבועיים ביקרתי אותך ביקור אחרון. אהבת לשיר. הובלתי אותך בכסא לרחבת חדר האוכל הקיבוצי המקושטת לכבוד יום העצמאות, ושרנו ביחד עם זיוה את "ההר הירוק". מיד סיפרת לנו כי יורם טהר לב כתב אותו. המשכנו לשיר ואת, כך נדמה היה לי, הזיכרונות חולפים בראשך. ותמיד, תמיד תהיי עבורי דודה לאה הנפלאה ויגור לעד יהיה עבורי את. מסרי שם את אהבתי להורי. יהי זיכרך ברוך לעד

אסנת וייספלד האחיינית

חג השבועות הוא אחד מהחגים החשובים לעם היהודי, השני משלוש הרגלים. חג לחקלאות, חג לאדמה וחגיגה לקהילה. בתקופת הקורונה לא יכולנו להתאסף ולחגוג. הסגר והריחוק השפיעו על כולנו, ולכן, היה חשוב לנו לחזור למסורת ושנת ה-100 חייבה אותנו להתמלא ברעיונות.

התחלנו בהצגת הטרקטורים הנהדרת וההסברים המפורטים על סוגי העיבודים והשמות החקלאיים! עמדנו על הגבעה הלבנה וקיבלנו הצגה חקלאית יוצאת דופן, שבסופה הגיח בהפתעה מטוס ריסוס בתצוגה מרהיבה ומעוררת התפעלות. תודה רבה **לצוות הגד"ש וליעלי שימשי** על החלק הראשון שפתח את החגיגה.

משם הוזמן הקהל לטקס המסורתי על דשא המזכירות.

תודה גדולה למנחי הטקס, **נעמה ארגוב, רעות בירמן ואבירם בירמן** על הנחיה חופשית מרעננת וקולחת. תודה **ליעל ס"ט-רשף וגלעד גרטמן** על כתיבת המילים היפות, טקסטים קלילים עם משמעות עמוקה תוך התייחסות לכל ענף. תודה לכל הענפים שטרחו בחפץ לב ותרמו את זמנם לטובת הטקס המסורתי. על כל כלי הרכב נראו קישוטים מושקעים ושלטים צבעוניים שהכינו ילדי החינוך המשלים כיתות א-ו.

תודה **למאי גל** על ריקוד התינוקות המתוק והיפה!

גם דור הוותיקים הציגו נוכחות! תודה רבה **לצופר קריב וערן גורן** על ההשתתפות המכובדת בטקס היגורי. לבסוף עלו לבמה קבוצת נשים שמחה וצבעונית לריקוד מסורתי של **קרן טנא** הנהדרת!

אחרי הטקס הוזמן הקהל לארוחה חגיגית בחדר האוכל. תודה רבה **לנבו ולצוות** על האוכל הטעים!

בנוסף, נהנה הקהל מעוגות הגבינה המנחמות של מועדון שישי חלבי (תודה **לאיריס ולדור**) ושתי קפה טעים של יוניקו.

ואם כל זה לא הספיק, הוספנו עוד דובדבן על הקצפת - ערב שירה עם שרהליה שרון שהתקיים בזכות תקציב חג המאה ובתמיכתה של תמר קלוג. היה ערב נהדר ובלתי נשכח!!!

היין והבירה של מרתף 6 הוסיפו חיוכים. תודה **לייגור ולצוות שלו**.

תודות נוספות: לניר קורן על ההגברה, **לתימור שוסטר** על סידור העציצים על הבמה, **לדודן רוזיאו** על בנייה ופירוק הבמה. ולצוות שבועות האלופים: **קרן אוחנה, איריס בירמן, עמיחי בשן, יוליה איריס, נבו גולדשטיין, דנה אגמון אמזלג ויאנה פוליאק גרודמן**.

יאנה פוליאק גרודמן